

EBH/349/2015

Év

2015

Védett tulajdonság:

Nemzetiséghez tartozás

Diszkrimináció területe

Hatósági intézkedés

Diszkrimináció típusa

Zaklatás

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

Kérelmező a hatóság ügyfélfogadásán terjesztett elő panaszt. Előadta, hogy sövényvágót élesített fiával, valamint kollégájával az utcán. Miközben dolgoztak, megállt mellettük egy rendőrautó, amelyből két rendőr szállt ki, egyikük felindult állapotban volt. A rendőrök mindhármukat igazoltatták, majd elkérték az engedélyüket. Eközben a rendőr egyre hangosabban kiabált, közelített kérelmező felé, végül olyan közel ment hozzá, hogy csupán néhány centiméter távolság volt közöttük. Az intézkedő rendőr tegezte kérelmezőt, kipakoltatta a jelenlévők táskáit és zsebeit, átvizsgálta ruházatukat. Azt ismételte, hogy „nem hallom, amit mondasz”. Az intézkedést követően megjegyezte, hogy „nyolc órákor végzek, várlak a csapatoddal”, majd beszállt az autóba. Ezt követően a rendőrök távoztak. A rendőrökön kívül ketten voltak jelen a helyszínen, a munkát megrendelő személy, valamint szomszédja, akiről idő közben kiderült, hogy szintén rendőr.

A kérelmező előadta, hogy a történetek miatt mindhárman megalázva, lesújtva érezték magukat. A rendőr viselkedéséből úgy érezte, amennyiben tanúk nincsenek jelen, akár a bántalmazásukra is sor kerülhetett volna. Kérelmező álláspontja szerint az igazoltatás megalázó volta roma származásával állt összefüggésben.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódi Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság a kérelmező panasza alapján eljárás alá vonta a rendőrkapitányságot és érdemi nyilatkozattételre hívta fel. Az eljárás alá vont nyilatkozatában kifejtette, hogy álláspontja szerint a kérelmező által kifogásolt rendőri intézkedés során nem sérült az egyenlő bánásmód követelménye. Előadta, hogy az intézkedést lefolytató főtörzsőrmester az igazoltatást követően kérte kérelmezőtől a tevékenységre vonatkozó engedélyét. Kérelmező egy társasági szerződés megnevezésű iratot nyújtott át, engedélyt felmutatni nem tudott. Az intézkedő rendőr úgy ítélte meg, hogy kérelmező a jogosulatlan közterületi értékesítés szabálysértését követhette el, ezért feljelentést tett az illetékes kormányhivatalnál.

Az eljárás alá vont nyilatkozata szerint a Kérelmező hangosan fenyegette az intézkedő rendőrt „nem tudod, kivel beszélsz”, illetve „nem sokáig leszel rendőr” kifejezésekkel. Hivatkozott arra is, hogy az intézkedő rendőr tudott a korábbi időszakban időskorú személyek sérelmére történt olyan vagyon elleni bűncselekményekről, amelyeket házaló jellegű kereskedelmi, szolgáltató tevékenységek színlelésével követtek el. Erre tekintettel, megítélése szerint közbiztonságot veszélyeztető körülményt észlelve, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési célból intézkedett kérelmezővel és társaival szemben az eljáró rendőr.

A tényállás felderítése érdekében a hatóság tanúmeghallgatást tartott, melyre idézte a sérelmezett eseményeken jelen lévő, a szolgáltatást igénybe vevő személyt. A tanú elmondta, hogy hivatalos keretek között indult az igazoltatás, később azonban „elszakadt a cérna” a rendőrnél és indulatos lett. Hozzátette, hogy meglepte őt az eljáró rendőr hirtelen reakciója. Előadta, hogy a kérelmező roma nemzetiségére utalás nem hangzott el.

A hatóság tárgyaláson hallgatta meg az intézkedést lefolytató rendőröket. A helyszín biztosítását ellátó rendőr tanúvallomásában előadta, hogy az intézkedés alatt kérelmező a tevékenység végzésére feljogosító engedélyt nem tudott felmutatni. Miután ez kiderült, kérelmező flegmán viselkedett, kiabált, jelezte, hogy fel fogja jelenteni a rendőröket. A tanú előadta, hogy azonnal távoztak volna a helyszínről, ha a kérelmező bemutatja az engedélyét.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az intézkedő rendőr tanúvallomásában elmondta, hogy kérelmező hangoskodott és arrogánsan válaszolt, mikor odalépett hozzá és igazoltatta. Tanú a „nem hallja, amit mond” kitételrel azért reagált, mert gyerekekkel is dolgozik, és ez a módszere arra, ha valaki hangoskodik. Az intézkedés megkezdésekor másfél-két méterre álltak egymástól, majd mindketten tettek egy-egy lépést egymás felé. Elmondása szerint a ruházat átvizsgálásán kívül testi kontaktus nem volt köztük.

A kérelmező eseményen jelen lévő kollégájának a tanúvallomása szerint az eljáró rendőr a tanút, valamint kérelmező fiát vigyázzba állította, azt mondta nekik, hogy meg sem mozdulhatnak. Az intézkedő rendőr kiabált a kérelmezővel, aki bármit szólt, a rendőr azt reagálta rá, hogy „nem hallja, mit mond.” Kérelmezőnek arra a kijelentésére, hogy vállalkozók, és van iparendélyük a munka elvégzésére, az intézkedő rendőr közölte, hogy „ez innentől már helyszínelés, nem igazoltatás”, majd rátenyereltette az autóra és átvizsgálta a ruházatát. Annyira lökdöste a rendőr a kérelmezőt, hogy azt hitte, bele fog esni egy közeli gödörbe.

A tanú szerint a rendőr nagyon indulatos volt, azt hitték, meg fogja verni őket. Megerősítette, az intézkedő rendőr mondta kérelmezőnek, hogy „este nyolckor végzek, összeszedem a csapatomat és mehet a verekedés”. Úgy látta, a kérelmezőt félelemmel töltötte el a rendőr intézkedése. Véleménye szerint a rendőr viselkedése félelemkeltő, lekezelő volt, arra utalt, hogy verekedni akar velük.

A hatóság az ügyben azt vizsgálta, hogy kérelmezőt nemzetiséghez való tartozása miatt érte-e zaklatás a rendőri intézkedés alkalmával. A bizonyítási eljárásban felmerült iratokat, valamint a tanúvallomásokat és a felek nyilatkozatait alapul véve a hatóság arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedő rendőr egyes, az alábbiakban részletezett cselekményei, kijelentései alkalmasak voltak arra, hogy az Ebktv. szerinti zaklatás tényállásában meghatározott megfélemlítő, ellenséges, megalázó, megszegyenítő és támadó környezet kialakulását idézzék elő, tehát a hatóság álláspontja szerint a zaklatás Ebktv-ben felsorolt valamennyi tényállási eleme jelen ügyben megvalósult.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Két tanú egybehangzó vallomása szerint az intézkedő rendőr „olyan közel ugrott kérelmező elé, hogy szinte fellökte őt”. Az intézkedő rendőr ezen magatartása a hatóság megítélése szerint indokolatlan, támadó, megfélemlítő jellegű volt. Mindezekon túl az egyik tanú vallomása megerősítette a kérelmező által előadottakat, hogy az intézkedő rendőr felindult állapotban volt. E tényt alátámasztja a tanú azon nyilatkozata, hogy a rendőrnél az igazoltatás során „elszakadt a cérna” és indulatos lett, illetve furcsállta és meglepte őt a rendőr „hirtelen reakciója.” Cinikusnak ítélte emellett mindkét tanú az intézkedő rendőr részéről, hogy azt állította, „kissé nagyot hall”.

Utóbbi maga a rendőr sem vitatta, fenti kijelentését pedig azzal magyarázta, hogy a gyerekekkel szemben szokta alkalmazni ezt a módszert, amikor hangoskodnak. A hatóság álláspontja szerint ez a magatartás – tehát az, hogy az igazoltatott kérelmezővel úgy kommunikált az eljáró rendőr, mintha gyerek lenne – önmagában megalázó, megszegényítő. Az igazoltatás megalázó voltát támasztja alá ezen túl az az állítás is, hogy az igazoltatott személyeknek mozdulatlanul, vigyázzban kellett állniuk az intézkedés alatt. A hatóság mindemellett megfélemlítőnek és fenyegetőnek értékelte a tanú által megerősített, azon rendőri nyilatkozatot is a rendőr távozása előtt, amellyel közölte, hogy nyolc órákor végez, várja kérelmezőt a csapatával.

A hatóság az eljárás alá vont terhére értékelte, hogy az intézkedő rendőr szabálysértés gyanúja miatt feljelentést tett kérelmező ellen, holott a kérelmező cselekménye – szolgáltatás lévén – nem tartozott a kereskedelmi törvény hatálya alá, így nem képezhetette szabálysértés alapját, nem valósíthatta meg a szabálysértés törvényi tényállását. Ezzel a ténnyel a hatóság álláspontja szerint az intézkedő rendőrnek hivatásánál fogva tisztában kellett lennie.

Hangsúlyozza a hatóság, amiatt, hogy az intézkedő rendőr részéről nem hangzott el a kérelmező nemzetiséghez tartozására utaló kijelentés, önmagában nem zárható ki a zaklatás megvalósulásának ténye, hiszen az igazoltatottak valamennyien cigányok voltak.

A hatóság a fentiekben kifejtettekre alapozva úgy értékelte, hogy az eljárás alá vont által bizonyítási kötelezettségének körében előadottak nem voltak alkalmasak arra, hogy az eljárás alá vont kimentse magát. Az eljárás alá vont nem bizonyította, hogy a jogsérelmet szenvedett fél által valószínűsített körülmények nem álltak fenn, vagy az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A fent részletezett körülmények vonatkozásában a hatóság úgy értékelte, hogy azok összességükben a kérelmező nemzetiséghez való tartozása és a zaklatás közötti ok-okozati összefüggést támasztják alá.

A hatóság határozatában megállapította, hogy az eljárás alá vont kérelmező nemzetiséghez tartozásával összefüggésben megsértette az egyenlő bánásmód kötelezettségét. Megtiltotta az eljárás alá vont további jogsértő magatartást, a határozat nyilvánosságra hozatalát rendelte el 45 napra és 250. ezer forint bírság kiszabásáról rendelkezett.

Az eljárás alá vont keresetet nyújtott be a határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi és Közigazgatási Bíróságon. A Bíróság 20. K.30.274/2016/7. számú ítéletével a hatóság határozatát hatályon kívül helyezte anélkül, hogy a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte volna.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.